

Vattenmässan

– Sandvikens kyrka
30 mars kl 19.00
Insamling till Lutherhjälpens
kampanj för rent vatten

I dag är det Fastlagssöndagen och dagens texter handlar om Kärlekens väg.

O Gud, du som för vår skull lät din Son gå offrets väg.

ingjut din kärlek i våra hjärtan

Svenska kyrkan

Ingela Wall har skrivit texter för Svenska kyrkan som blivit en Vattenmässan som framförs i slutet av mars. Annars syns Ingela Wall oftast som estradpoet på scenen och på webben. Foto: PER-ERIK JÄDERBER

WOW VILKEN GREJ!

– Estradpoeten Ingela Wall skriver Vattenmässan för kyrkan

Vatten som vatten. Vatten som is. Vatten som ånga.
Vatten i havet. Vatten i sjön. Vatten i bäcken. Fostervatten. Regnvatten. Dricksvatten. Det goda livsbringande vattnet. Men också...
Avloppsvatten, kylvatten och tungt vatten. De rasande vattenmassorna från havet. Lervattnet från bergen som dränker hela byar.
Och missväxten och döden som följer av den ständiga bristen på vatten.

I Sandvikens kyrka ges sista fredagen i mars en Vattenmässan med musik av Anders Skogh, som tidigare bl a skrivit musik till Åsa Jinder och Jonas Gardell, och texter av Ingela Wall, journalist, författare och estradpoet, Sandvikenfödd men numera Gävlebo.

När du blev tillfrågad att skriva sångtexter om vatten till Vattenmässan strax före jul, vad tänkte du då?
– Åh, jag tänkte: wow vilken grej! Det kändes fint

och seriöst också och jättebra! Och det var modigt av kyrkan att fråga mig tycker jag. Jag har fått jobba helt utan begränsningar och vara både lekfull och allvarlig.

När du fick uppdraget hade du aldrig skrivit sångtexter förut eller hur?
– Nej, allt har varit nytt men kompositören Anders Skogh har också gett mig fria händer. Jag har fått skriva som jag har velat. Så jag har inte hållit mig till någon mall utan bara känt rytmen i orden när jag skrivit dem.

Vad är kyrkan för dig?
– För mig är kyrkan något som föder mycket känslor, man blir rörd av det heliga. Kyrkan är ett rum och ett fo-rum där det finns plats för eftertanke. Kyrkan fyller ett behov och man vet vad man får; värme, lugn och ro.

Går du ofta i kyrkan?
– Nej, jag sitter alltid i kyrkan! Skämt åsido så går jag alltid i kyrkan vid Lucia och när det är någon konsert jag vill höra förstås. När jag var barn var jag med på barntimmarna och sedan i flickgrupper

och som vuxen sjöng jag ett tag i kyrkokör.

Du har skrivit fem sånger som körsångare från kyrkan ska sjunga, berätta om sångerna!
– Sångerna liksom rann över mig! Det är en stor bredd på texterna, de handlar om olika teman som ligger mig nära. Vissa är allvarliga och andra är mer i Ingela Wall-stil. En är ljudhärmande; dripp-dropp-kretslopp. Jag brukar ju skriva mer om nutid och samtid och politik än om natur, miljö och känslor så det har varit en utmaning för mig som textförfattare. Jag vill ju att man ska kunna tänka efter när man hör texterna, att det är underfundigt.

En sång börjar i Dal-Brittans damm?
– Ja, den handlar om att jag simmar i Dal-Brittans damm och en droppe som hamnar på min axel vill tillbaka till havet igen via Gästriklands alla vattendrag.

Och en handlar om vad som händer i naturen?
– Den handlar om hur årstiderna förändrar vattnet; att man kan känna doften av vattnet trots att det har dunstat. Det är naturlyrik och det handlar om att vi ska vara tacksamma för vattnet.

Du har med en afrikansk flicka också som ägnar dagarna åt att hämta vatten?
– Ja, jag läste om en flicka i Mocambique som går flera timmar varje dag för att hämta vatten trots att det finns en damm där hon bor. Men dammen är privatägd.

Och så är det en duett mellan män och kvinnor och så en slags rap?
– Ja, växelsången handlar om att vi måste tänka litet längre. Det är som den dumma och den kloka rösten inom oss som ställer frågan om vad vi gör med vattnet, egentligen. Och så en rap som är litet släkt med Povel Ramels gamla Jag diggar dej.

Som estradpoet på scenen och på webben arbetar du med humorn som vapen, vad är humor för dig?
– Oh, shit vilken bra fråga! Oj, jag kan inte svara... Jo humor är ju glädje och skratt förstås och intelligens. Och för att vara humoristisk måste du ha en positiv syn på saker och ting. Även om du skriver den svartaste ironi så måste du ha en positiv botten annars blir det inte roligt.

Kan alla människor vara roliga?

– Kan alla lära sig att åka störtlopp!? Nej, jag vet faktiskt inte. Man måste ju ha ett intresse av att vara rolig och då kan man nog bli det och lära sig att vara lyhörd, öva på timing och öva upp sin fingertoppskänsla. Jag tycker om att vara rolig och att kommunicera med publiken men jag skriver ju allvarliga saker också. Någon sa att mina texter skaver och det är ett jättefint beröm tycker jag.

Tror du att Gud har humor?
– Oj! Ja han, hon, den eller det står ju för ett hopp och utan hopp kan ju inte humor finnas så svaret måste bli; ja Gud har humor. Sedan behöver ju inte humor alltid vara ett asgarv heller, det kan vara en gnista i ett öga också. Humor kan ju förändra oss, hur vi möts och hur vi kommunicerar med varandra.

Du framför oftast dina texter själv, är det ett måste för dig, blir det bäst så?
– Nej, det handlar bara om att jag tycker att det är roligt att framföra dem. När andra gör mina texter då blir jag mullig fast på ett annat sätt. Och skulle jag tappa munnen då skulle jag ju skriva till andra istället!

Vilka är din publik?

– Jag har många olika sorters publik, yngre människor som ser mig som estradpoet och äldre som jag möter när jag gör saker för fackföreningar eller olika arbetsgrupper. Jag specialskriver nästan alltid något för dem som engagerat mig, t ex för kvinnliga nätverk inom Metall eller om bemötande för chefer inom landstinget. Jag skrev en pjäs för Vasaskolans teaterlinje som uruppfördes av avgångsklassen förra året.

Vad står på tur efter Vattenmässan?
– Dikter och estradpoesi har jag alltid på gång. I maj ska jag göra en föreställning med Hans Carstensen till exempel. Och så skriver jag på en kapitelbok för barn som jag hoppas kan bli klar i sommar.

Vad drömmer du om att få göra?
– Det är hur coolt som helst att jag kan försörja mig på att skriva! Och hela tiden öppnas nya dörrar, som det här med texterna till Vattenmässan till exempel. Jag drömmer om att få skriva en pjäs till och att få testa flera nya saker och att få fortsätta med mitt eget och... Det känns faktiskt som om jag nyss ha börjat!

LENA MATSSON

Kan Gud skratta?

Jag vill gärna föreställa mig att Gud skrattade när världen skapades. Det skulle vara en vacker förklaring till många av naturens mysterier och förekomsten av märkliga djurarter.

Jag vill också tänka mig att Gud ler i dag, när Han ser på jorden och allt det vi människor gör. Andra än Gud skulle kanske gråta eller drabbas av förtvillan. Men jag hoppas att Gud ler.

I det leendet skulle det finnas plats för både förlåtelse och förståelse. Men allt detta är bara mina fromma fantasier. Det finns inga bibelberättelser som talar om Guds skratt eller leende.

När det gäller Jesus, den förkroppsligade Guden, ser det lite annorlunda ut. Det står inget om att han skrattade, men i evangelierna möter man hans egenartade humor. Absurda bilder av kameler som går igenom nålsögon, människor som har bjälkar i sina ögon utan att upptäcka det. Däremot ser de smutskorn i andras ögon.

Hur är det då med oss människor? Vi som är skapade till Guds avbild, hur förhåller vi oss till skrattet och humorn? Häromdagen såg jag en utställning kring Ulrike Meinhof.

Innan jag sett utställningen hade jag bara minnesbilder av henne som terrorist, som en farlig och skoningslös människa. De bilderna lever kvar, hennes brott kan inte förnekas.

Men utställningen visade också hennes styrka, hur hon verkliga brann för något och ville leva i enlighet med sin övertygelse. Alltsammans goda egenskaper.

Utställningen visade olika bilder av henne, alla uppvisade den intensiva, intelligenta blicken, målmedvetenheten och viljan.

Men det fanns ingen bild där hon log eller skrattade. Jag tänkte; fanatism, är det kanske frånvaron av humor? Är det kanske oförmågan att kunna skratta, åt sig själv och sitt eget liv. Jag skulle ha önskat ett porträtt av en leende Ulrike Meinhof, men jag är inte säker på att det finns något.

Jag vet inte om Gud kan skratta, men jag är övertygad om att vi människor måste kunna det.

PETER STJERNDRORFF kyrkoherde